

[Aksel Møller.]

medregnes enhver Afsætning, Udlevering — herunder ogsaa Udlevering af Varer, bestilt og betalt før Lovens Ikrafttræden — eller Fordeling af afgiftspligtige Varer o. s. v.“

Altsaa man er i den ulykkelige Situation, at man har købt et Stykke Pelstøj til sin Kone eller Datter og ikke ønsker at faa det hjem før to Dage før Juleaften, for at det ikke for tidligt skal blive gættet, hvad der er i Pakken, og derfor ligger den i Buntmagerens Butik. Pelstøjet er bestilt og betalt, men ikke udleveret. Nu kommer Finansministeren og forlanger at træde ind i en Aftale mellem Buntmageren og hans Kunde og faa en Skat paa 20 pCt. Det er efter min Mening ikke nogen forsvarlig moralsk Fremgangsmaade.

Jeg mener, at den højtærede Finansminister maa se i Øjnene, at der kan smutte noget for ham i de kommende Dage, og simpelt hen slette den Sætning, at Skatten ogsaa skal gælde Varer, der er bestilt og betalt, men ikke udleveret før Lovens Ikrafttræden. Det er det Tab, Staten kan lide, og ingen kan fortælle mig, at Finansministeren af den Grund bliver nødt til at finde paa ny Skat for at holde Statsregnskabets Balance. Det er efter almindelig gældende Opfattelse aldrig tilraadeligt at give en Lov tilbagevirkende Kraft. Det gør man altsaa her i § 6. Det er efter min Opfattelse heller ikke tilraadeligt, at Staten griber ind i det Kontraktforhold, den Aftale mellem en handlende og hans Kunde, som er indgaaet paa en Tid, da den endnu lovligt kunde opfyldes. Jeg henstiller til Finansministeren, at han gaar med til at ændre dette, selv med Udsigt til derved at risikere, at et Stykke Pelsværk, som hverken har været bestilt eller betalt før Lovens Ikrafttræden, alligevel gaar fri. Den højtærede Finansminister maa huske, at selve Forbudet, som han har givet, allerede for mange vil være en betydelig Fristelse, baade paa den ene og den anden Side af Disken, og naar han tænker paa, at det var ganske unødvendigt at gøre det, som man har gjort, skylder han at yde noget til Gengæld for den Situation, han har bragt andre i.

Med Hensyn til Satsen, 20 pCt., maa jeg sige, at der foreligger for mig en Bedømmelse af hele dette Forhold, som gaar ud paa, at Ministerens Raadgivere har ansat Omsætningsbeløbet til ca. Halvdelen, godt og vel maaske, af, hvad det faktisk er. Jeg kan forstaa, at den højtærede Ministers Raadgivere har savnet Mulighed for at raadføre sig med en Brancherepræsentant;

det skulde bevares som den allerstørste Hemmelighed, og derfor er der ikke noget at sige til, om Ministerens Raadgivere har vurderet for lavt, men er vi enige om, at Omsætningen er vurderet for lavt, burde vi formentlig ogsaa kunne blive enige om, at den Afgift, der foreslaas, ogsaa maa betragtes som for høj. Den højtærede Minister vil have 6 Mill. Kr. om Aaret, og kan han faa det ved en Afgift paa 10 pCt. i Stedet for paa 20, er der intet at indvende derimod.

Jeg venter nu en Udvalgsbehandling. Som Indledning og Optakt til denne sagde det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen, at det afgørende var, at der ikke blev noget Underskud paa Statens Finanser, og det var en Appel, som gik ind i os alle, men naar man tænker paa det ærede Medlems Ængstelse for det Tilfælde, at dette Lovforslag aldrig nogen Sinde blev til Lov, maa det dog anføres, at Udsigten dog kun er den, at man ved en Balance paa 2 Milliarder kom til at mangle 2 Millioner, og det behøver i alt Fald ikke at være det store Skræmmebillede under den videre Forhandling i Udvalget.

Aage Fogh: Det er selvfølgelig ikke med Glæde, vi gaar til Behandling af dette Lovforslag; men af Hensyn til den økonomiske Situation, som den højtærede Finansminister oprullede for os i Eftermiddag, og Nødvendigheden af, at der opnaas Balance paa Statsregnskabet, er vi villige til at medvirke til Lovforslagets Gennemførelse. Jeg forudsætter, at der bliver Udvalgsbehandling, hvorunder vi kan drøfte Sagen, der er visse Enkeltheder, som jeg gerne vil have nogle Oplysninger om.

Naar vi skal have indirekte Beskatning, er det Omraade, der her er Tale om, Pelsværk, ikke for os det mest ømtaalige. Det kan i nogen Grad betragtes som Luksus. Pelsværk kan sælges uden Mærker, og det vil naturligvis føre med sig, at de Folk, der har tilstrækkeligt af Penge til at købe det, de har Mærker til, ogsaa vil kunne gøre Brug af Pelsværk derudover. Derigennem er det i nogen Grad en luksusbetonet Vare. Og derigennem tror jeg ogsaa, der er Sikkerhed for, at Skatten vil kunne bæres, uden at det gaar ud over Erhvervet. Det ærede Medlem Hr. Himmelstrup og ogsaa andre har udtalt Bekymring for, at Skatten skulde skade Erhvervet helt ned til Pelsdyravlerne, og man kan vel ikke helt afvise det. Jeg vil dog gerne gøre opmærksom paa, at naar vi tager de smaa nydelige Dyr, hvoraf de smukkeste Pelse forarbejdes, anvendes der, vil jeg tro; en ca. 80 Dyr til hver Pels, og